

10 b, stk. 1, fremover vil skulle afgøres efter reglerne i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (som ændret med dette lovforslag). Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at den efterfølgende fuldbyrdelse af sanktionen ligeledes skal afgøres efter denne lov. Den sanktion, som er idømt i den medlemsstat, der har anmodet om udlevering af en statsborger eller en person med fast bopæl her i landet, vil således skulle tilpasses efter artikel 8 i forslaget til rammeafgørelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 12 (§ 29 b, stk. 2 og 3).

For så vidt angår udlevering af personer til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i Finland og Sverige gælder der særlige regler.

Efter de *nugældende regler* (december 2007) finder udleveringsloven kun anvendelse ved udlevering fra Danmark til Finland og Sverige, hvis de særlige regler om udlevering til stater inden for Den Europæiske Union er mere vidtgående end reglerne i den nordiske udleveringslov. Det vil i praksis sige i sager om udlevering af danske statsborgere samt i sager om udlevering for politiske lovovertrædelser. I disse udleveringssager vil den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 3, derfor medføre, at spørgsmålet om, hvorvidt en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som nævnt i udleveringslovens § 10 b, stk. 1 og 2, kan fuldbyrdes her i landet, skal vurderes efter bestemmelserne i loven om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (som ændret ved dette lovforslag). Efter § 1, stk. 3, i denne lov finder loven dog ikke anvendelse på afgørelser, der er omfattet af den nordiske straffuldbyrdelseslov (lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer), hvis de særlige bestemmelser om fuldbyrdelse af straf mv. mellem de nordiske lande giver mere vidtgående adgang til fuldbyrdelse. Som nævnt i afsnit III, pkt. 3.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger må den nordiske straffuldbyrdelseslov antages at give en mere vidtgående adgang til overførsel af domfældte til afsoning af fængselsstraf end bestemmelserne i dette lovforslag. For så vidt angår udleveringssager til Finland og Sverige har § 10, stk. 3, efter den nugældende lovgivning således den betydning, at spørgsmålet om, hvorvidt andre frihedsberøvende foranstaltninger end fængselsstraf vil kunne fuldbyrdes her i landet, skal afgøres efter bestemmelserne i dette lovforslags § 1, når udleveringssagen vedrører udlevering af danske statsborgere og udlevering for politiske lovovertrædelser. Det samme gælder ved udlevering af de pågældende til retsforfølgning.

Ved *lov nr. 394 af 30. april 2007* om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og forskellige andre love mv. blev udleveringsloven imidlertid ændret, således at betingelserne for udlevering til de nordiske lande fremgår af udleveringslovens kapitel 2b, jf. § 1, nr. 5, i ændringsloven. Ændringsloven er endnu (december 2007) ikke sat i kraft, da den nordiske arrestordre (konventionen om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande) ikke er trådt i kraft. Efter § 10 l, der er indsat i udleveringsloven med ændringsloven, skal § 10 b generelt finde tilsvarende anvendelse ved udlevering mellem de nordiske lande. Efter ændringslovens ikrafttrædelse vil den i dette lovforslag foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 3, derfor betyde, at spørgsmålet om, hvorvidt andre frihedsberøvende foranstaltninger end fængselsstraf vil kunne fuldbyrdes her i landet, skal afgøres efter bestemmelserne i dette lovforslags § 1, i alle sager om udlevering til straffuldbyrdelse eller retsforfølgning i Finland og Sverige.

For så vidt angår udlevering til Island og Norge skal spørgsmålet om, hvorvidt en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning kan fuldbyrdes her i landet, ikke afgøres efter loven om fuldbyrdelse af visse afgørelser i den Europæiske Union, da rammeafgørelsen om overførsel af domfældte ikke finder anvendelse i Island og Norge. Lovforslaget indeholder derfor en ændring af den omtalte § 10 l i udleveringsloven, hvorefter § 10 b, stk. 3, ikke finder anvendelse ved udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i Island og Norge. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 2 nedenfor.

Bestemmelsen gennemfører artikel 19a i forslaget til rammeafgørelse. Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 10 l)

Ved udlevering til strafforfølgning i Island og Norge med vilkår om, at den pågældende føres tilbage til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af den eventuelt idømte sanktion, vil det således være den nordiske straffuldbyrdelseslov (lov nr. 214 af 31. maj 1963 om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer) og de internationale konventioner, der regulerer spørgsmålet om, hvorvidt Danmark kan påtage sig at fuldbyrde sanktionen som betingelse for udleveringen. Der henvises til afsnit III, pkt. 1.2, som hvor konventionerne og den nordiske straffuldbyrdelseslov er beskrevet.